

Transmutatie van Pedofilie

Seksuele voorkeuren liggen niet geheel vast

Dit bericht heb ik niet geschreven als hulpverlener, want als zodanig werk ik – op mijn eigen initiatief – niet meer – sinds de presentatie van mijn tweede boek – *Herschep je wereld* – medio 2006. ***Ik maak hierop geen enkele uitzondering!*** Volgens achterhaalde officiële wetenschap, ligt onze seksuele voorkeur grotendeels genetisch vast. Hoewel de meesten dan biseksueel zouden zijn, ergens tussen de uitersten hetero en homo op de schaal van Kinsey. Ook geaardheden als pedofilie zouden aangeboren en ook ongeneeslijk zijn. De laatste jaren heerst er op dit punt veel meer optimisme. Psychotherapeuten, die samenwerken met Justitie, melden zelfs het uitblijven van recidive bij ruim 70 % van hun vroegere zedendelinquenten. Verder koesteren veel lichtwerkers – waaronder ik – genuanceerdere opvattingen over seksuele kwesties. In onze vele levens zijn wij vrouw en man geweest, hetero, homo en biseksueel. En af en toe een misbruikt kind of een kindermisbruiker. Ik hecht niet zo aan geslacht of voorkeur, want ik heb met van alles en nog wat prima ervaring. Als ik morgenochtend als vrouw zou ontwaken, dan zou ik me niet in allerijl laten terugverbouwen, maar glimlachend van de nieuwe situatie het beste maken. Ons DNA bepaalt trouwens niet ons noodlot, want het blijkt, dat wij zelf onze genen aan en uit kunnen zetten. En dat gaat de komende tijd uitgebreid gebeuren. Wat vroeger werd beschouwd als junk-DNA, opent dan nieuwe werelden.

Mijn levensperiode als openlijk pedofiel

Onderstaande onthulling is wellicht voor vele lezers volslagen onvoorstelbaar, maar tijdens de zestiger, zeventiger en tot op zekere hoogte, de tachtiger jaren van de vorige eeuw, was de opvatting bespreekbaar, dat seksuele contacten – mits vrijwillig door hen aangegaan – voor kinderen niet in alle gevallen schadelijk hoefden te zijn, ja misschien soms zelfs heilzaam. In die tijd voelde ik mij tot minderjarigen aangetrokken, waarvoor ik steeds eerlijk uitkwam. Ik werkte toen veel met kinderen. Af en toe kwam het tot intieme vriendschappen, in alle openheid met hun ouders en met hun leeftijdgenootjes. Ik heb trouwens nog nooit van dwang of porno gehouden en ik heb zoets dan ook nog nooit gebruikt. In de tachtiger jaren ontstond er een kentering in de maatschappelijke opvattingen over pedofilie. Velen, die als kind, zelfs op hun initiatief, intimiteit met volwassenen hadden beleefd, kregen, toen zij zelf volwassen waren geworden, met terugwerkende kracht hiermee problemen. Ik kwam in contact met Justitie en kreeg een milde straf, maar ik kon mijn werk wel blijven doen. Begin jaren tachtig, verbrak ik alle contacten met onze toen nog bestaande pedofiele subcultuur. Die toen overigens nog niet de beschikking had over Internet. Verder was ik in die tijd nog niet spiritueel ontwaakt.

Ik ging een toontje lager zingen, maar de boel crashte toch

Jaren na mijn eerste veroordeling, ontwaakte ik en publiceerde ik mijn eerste boek *Zonnenkinderen en kosmische vrijheid*. Vorig millennium was mijn laatste seks met minderjarigen. Maar ik bleef een gewaardeerde kindervriend. Helaas vielen enkele knuffels in verkeerde aarde. Ik kreeg opnieuw te maken met Justitie. Dit keer liep dat fataal af. Met twee maanden voorarrest. Een levenslange ontzegging uit mijn bevoegdheid als arts. Mijn hele seksverleden werd opgerakeld. En op één hoop gegooid met de veel recentere milde intimiteiten. Een en ander kwam uitgebreid in de media. Zo was ik maatschappelijk terug bij af. Gelukkig werd ik via Justitie goed begeleid bij het opbouwen van een nieuw leven, wat prima lukte. Alleen verzweg ik sindsdien zorgvuldig mijn pedofiele verleden. Maar, op deze manier verstoppertje spelen, past niet echt bij Disclosure.

Voltooid verleden tijd

In dit leven ben ik amper slachtoffer geweest. Ook heb ik nooit ernstige ziekten of ongevallen gehad. Maar met welke missie ik hier ook was gekomen, ik heb helaas tevens bijgedragen aan de ellende van deze wereld. Als kind was ik een prima leerling, maar voor mijn omgeving was ik dikwijls een regelrechte nachtmerrie. Ik heb daarom geen vorige levens nodig om voldoende begrip te ontwikkelen voor de duistere kanten van de mensen. Maar eindelijk zijn mijn strafblad en alle delicten verjaard en is alles met alle betrokkenen zo goed mogelijk afgehandeld. Ik besloot om nooit meer iets te doen, wat anderen – dit geldt ook tegenover volwassenen – zou kunnen schaden. Ik heb, na twintig jaar, niet de minste neiging tot terugval, dus is deze verbetering blijkbaar blijvend. Deze nieuwe, zuivere leefstijl kost mij geen enkele moeite. Ik heb ook nooit tegen mijzelf hoeven vechten. Ik voel mij nog nauwelijks erotisch aangetrokken tot kinderen. Toch vermijd ik contacten met minderjarigen zorgvuldig. En kom ik desondanks met ze in aanraking, dan bejegen ik ze nog steeds even vriendelijk en gelijkwaardig als vroeger. Maar ik raak ze niet meer aan en bewaar een comfortabele afstand. Ik zorg er altijd voor, dat ik nooit alleen met ze ben. Pedofielen, die beweren, dat kinderen uit zichzelf naar ze toe komen, lokken dit volgens mij toch echt zelf uit. Zeker kinderen, voelen bijna altijd feilloos aan, als volwassenen niet open staan voor intimiteiten. Seksualiteit zit duidelijk meer tussen de oren dan tussen de benen. Ik mis de omgang met kinderen totaal niet. Ik denk bijna nooit aan ze. En die zeldzame keren, dat ik ervan droom, is dat mij een kind wordt toegespeeld, maar dat ik contact weiger. Op andere werelden hoeven pedofielen niet te rekenen. Er bestaan trouwens werelden zonder kinderen. Daarin zou ik eigenlijk best kunnen functioneren. Mocht er hier ooit weer een tolerant tijdperk komen – wat volgens mij in de verste verten niet het geval is – dan sta ik niet te springen om mee te doen, want voordat je er erg in hebt, slaat de sfeer daarna opnieuw om.

Mijn huidige seksuele voorkeur en levensstijl

Prioriteit nummer één is meewerken aan een wereld, waarin alle bewoners in veiligheid en welbevinden leven. Hoe onze maatschappij er daarna uitziet, is volslagen onvoorspelbaar, want wij creëren die voornamelijk zelf. Mijn beste middel om pedofilie te laten verdwijnen, was mij richten op volwassen heteroseksualiteit. Pas onlangs ontdekte ik, dat liefde vooral in mijzelf zit, met of zonder wat of wie dan ook in de buitenwereld. Zo iets ontdekken momenteel zeer velen. Toegegeven, in de huidige periode beleef ik vrij weinig seks. De ene keer met een man, de andere keer met een vrouw, zoals het uitkomt. Maar wel altijd transparant. Ik zou probleemloos afstand kunnen doen van mijn homoseksuele kanten. Maar biseksualiteit en polyamorie passen, volgens mij, nu eenmaal beter bij de Nieuwe Aarde. Ik heb geen seksuele en sociale behoeften meer. Wel verlangens, maar vervulling heeft totaal geen haast. Ik leef zoveel mogelijk in het Hier en Nu. En dat Hier en Nu is meestal goed genoeg zonder seks. Het duidelijkste voel ik mij aangetrokken tot vrouwen van rond de dertig jaar oud. Dit is tevens de biologische leeftijd, waarheen ik onderweg ben. En ook hierin ben ik niet de enige. Onze lichamen worden steeds jonger. Onze zielen worden steeds ouder. Dat wil zeggen, dat we steeds verder teruggrijpen qua levenservaring.

Alles volkomen transparant

Deze bekentenis komt voor jou misschien als een donderslag uit heldere hemel. Net zoals de beruchte brief *Aan de bewoners van dit pand*, met de aankondiging, dat alle leidingen worden vervangen, terwijl jij net een gloednieuwe keuken had geplaatst. Nou, troost je. Alle eventuele puin is voor mij, terwijl jij hoogstens van bepaalde verwachtingen jegens mij zult moeten afzien. Nog geen week terug werd ook ik hiermee overvallen. Ik moest de beslissing nemen om wel of niet de hele boel open te gooien. Uiterst secuur en professioneel heb ik alle mogelijke consequenties overwogen en met mijn kosmische vrienden overlegd. 2013 is het jaar van de onthullingen. Ik werk samen met het belichtingsteam – onder andere met Aartsengel Michael – die met succes hun schijnwerpers richten op het wereldtoneel. De Rooms Katholieke Kerk heeft een beurt gehad. Onlangs is wereldwijd de bankensector in het zonnetje gezet, met tot voor kort voor onmogelijk gehouden resultaten. Na duizenden jaren sukkelen, komen er nu eindelijk doorbraken in al die manipulerende geheimhoudingen, die ons bang, dom, arm en beperkt houden. Volledige transparantie, zal uiteindelijk onze wereld uit die impasse verlossen en de mensheid weer ten volle laten genieten van haar vrijwel onbegrensde mogelijkheden. Ondanks alle recente successen, dreigde de boel toch weer vast te lopen, vooral wat betreft Disclosure, met andere woorden, van de aanwezigheid van buitenaardsen op Aarde. Transparantie betekent vrijheid. Ons belichtingsteam benaderde mij met dit dilemma. Er moest meer licht komen. Maar dan kwam ook ik in de schijnwerpers. Zoals ook uit andere berichten blijkt, is november 2013 de maand van het licht. Felle lampen, in alle kleuren van de regenboog, zullen hun licht in diverse tot nu toe gespaarde duistere hoeken schijnen. Met als resultaat, hopelijk nog dit jaar wereldvrede. De onthulling van onze samenwerking met buitenaardsen zal dan tijdens het eerste kwartaal van 2014 van de grond komen.

Kosmische professionaliteit

Mijn pincode en dergelijke verklap ik niet. En in de trein heb ik beroepsgeheim, dat wil zeggen, dat ik zwartrijders niet mag aangeven bij de conducteur. Al reis ik altijd zelf met een geldig vervoerbewijs. En houd ik mij ook verder secuur aan de wet. Als hulpverlener en als vriend, werden mij vroeger duistere geheimen toevertrouwd, zoals over buitenechtelijke affaires. In het kader van mijn vroegere kosmische werk, liep ik vaak aan tegen gevoelige informatie over bekende wereldburgers. Zulk werk doe ik sinds vandaag niet meer. Ik ben niet langer medeplichtig aan situaties, die het daglicht niet kunnen verdragen. Ik laat mij geen enkel geheim meer toevertrouwen. Ik blijf in het volle licht en laat mij niet opnieuw naar de schemering lokken. Zo ben ik – samen met mijn dierbaren, bezittingen en wat voor waardevols dan ook – verzekerd van de beste bescherming. Onder andere door Aartsengel Michael. Ik ben onvoorwaardelijk trouw aan mijn ware zelf en aan mijn missie om te helpen van onze wereld uiteindelijk een paradijs te maken. Het is mijn grootste genoegen om getuige te zijn van de realisatie hiervan.

Kun je lichtwerk doen, als je een beladen verleden hebt?

In het oude, achterhaalde systeem van goeroes en volgelingen, kon dat officieel niet. Spirituele leiders moesten integer zijn. Sinds kort leven wij in andere tijden. Ik ben overtuigd, dat ik nu onkreukbaar ben, maar ik kan dit niet aan anderen bewijzen. Kinderen, gekken en dronkaards zeggen de waarheid, is een toepasselijke uitspraak. Niet *wie* wat zegt, maar *wat* die zegt. Gelukkig vraag ik nooit iemand om te geloven, wat ik beweert. Laat staan, dat ik iemand verzoek om dingen te doen of te laten. Aan jou te bepalen, in hoeverre iets betrouwbaar en bruikbaar is. Ik verwijs de mensen consequent naar hun innerlijke leiding. Verder mochten, volgens verouderde scenario's, boosdoeners niet meedoen. Of werden zelfs van planeet Aarde verwijderd. Ook dat is achterhaald. Allen, die dit zouden willen, krijgen alle kans om hun levens te zuiveren en er helemaal bij te horen. Dus wat je ook voor vreselijks hebt gedaan of wat je ook allemaal hebt nagelaten, alle wegen staan wagenwijd voor je open. Iedereen is waardevol en is wel ergens goed in. Zodra je hier helemaal klaar voor bent, zul je liefdevol worden verwelkomd.